

[Nathalie Lind]

vejede at søge parlamentarisk dækning til en udvidelse af bevillingerne til politiet.

Jeg synes, det er fuldt berettiget at spørge, hvorfor denne holdning først nu slår igennem i socialdemokratiet. Det er jo bekendt fra debatter i forbindelse med behandling af finanslovsforslagene. Der har vel ikke været afstemning alle gange, men der har været ændringsforslag regelmæssigt i de sidste år om, at større midler var nødvendige i betragtning af den stigning, der jo har været konstateret i antallet af anmeldte lovovertrædelser, og her tænker jeg ikke mindst på narkotikaforbrydelser. Vi havde et seminar i forgårs for retsudvalget, hvorunder det fremgik ret entydigt ikke blot fra politiets side, men også fra formanden for regeringens kontaktudvalg, at vil vi bekæmpe narko, er det nødvendigt med øgede bevillinger.

Jeg er spændt på at høre, hvilken forklaring ministeren kan give mig som begrundelse for, at man nu lykkeligvis ændrer holdning, for problemets omfang og alvor har været kendt gennem flere år.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg har ved flere lejligheder givet udtryk for, at vi på en række forskellige områder må sætte kraftigere ind for at bekæmpe narkotikamisbruget og narkotikakriminaliteten. Jeg har også nævnt, at jeg har igangsat overvejelser og ladet foretage undersøgelser for at opnå dette mål.

Et af elementerne i denne problemkreds er naturligvis overvejelser om politiets styrkemål og materielanskaffelser. Det er imidlertid min opfattelse, at politiets styrkemål m.v. kun er ét blandt mange elementer i denne problemkreds. Efter min opfattelse kan vi ikke løse dette samfundsproblem, som narkotikaen har skabt, ved blot at afsætte flere ressourcer til politiet, men det er nødvendigt at tage stilling til, om hele retsforfølgningen – og her tænker jeg på både politiet, domstolene og kriminalforsorgen – fungerer hensigtsmæssigt og samordnet.

Det er overvejelser om hele denne problemkreds, jeg har iværksat, og når mine overvejelser er afsluttet, vil jeg stille forslag om konkrete foranstaltninger.

Jeg vil også understrege, at de retsforfølgende myndigheder alene ikke kan løse narkotikaproblemet i det danske samfund, men

for blot at nævne et yderligere moment kan jeg sige, at behandlingsapparatet må arbejde sammen med eller i samme retning som de retsforfølgende myndigheder, og det vil vi også arbejde for i regeringen, for det er naturligvis et samlet regerings- og til den tid et samlet folketingsanliggende.

Sammenfattende vil jeg gerne erklære mig enig i fru Nathalie Linds konklusion: der skal sættes mere effektivt ind mod narkotikabekæmpelsen, og jeg vil komme med forslag herom.

Tidligere holdninger har nok været motiverede af, at der har været en vis betænkelighed også hos politiets organisationer ved en for voldsom udvidelse i hvert fald og i og for sig også til en vis grad mod nogen udvidelse af styrken overhovedet.

Der er også den ændring i situationen, at der efter de indberetninger, jeg har fået fra de forskellige politikredse, især i de større byer, er tale om, at narkotikaproblemet i hvert fald af politiet føles som stigende. Det må give anledning til fornyede overvejelser, som jeg som sagt vil orientere om, så snart overvejelserne – og det vil ikke vare længe – er færdiggjort.

Nathalie Lind (V):

Jeg skal tage udgangspunkt i ministerens sidste bemærkning: at det ikke vil vare længe.

Når man kender sagens forhistorie, er det en ganske elegant måde, ministeren her taler uden om realiteterne på. Hvorfor var alt dette ikke klart for regeringen og socialdemokratiet, da vi havde forhandlingerne om finansloven i efteråret 1980? Så store ændringer er der ikke sket på de tre måneder, vi taler om her.

Ministeren taler om, at der er igangsat overvejelser, og at der vil ske noget, når de er afsluttet. Dertil vil jeg sige, at jeg håber, der vil ske noget meget hurtigt. For realiteten i denne sag er, at ministeren selv var ordfører i den debat, vi havde om politiets forhold i april eller maj 1979. Da sagde jeg som daværende justitsminister, at man ville gå i gang med at undersøge politiets styrkemål, og jeg ved, at resultaterne af disse undersøgelser og overvejelser har foreligget meget, meget længe.